

Náhrada škody

Procesní úprava způsobu odůvodnění rozhodnutí dopadá i na spory o náhradu škody na zdraví. Zejména tehdy, je-li aplikována norma s relativně neurčitou hypotézou, za niž se považuje i ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. [440/2001](#) Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, jsou kladeny zvýšené nároky na odůvodnění rozhodnutí, z nějž musí být patrné, jak soud dospěl k závěru, který vyslovil ve výrokové části, jakými úvahami byl při tom veden, zejména jaká kritéria hodnotil a zda a nakolik je promítl do svého rozhodnutí. Právě ve složitějších případech komplikovaných zdravotních újem s trvalými následky je zapotřebí, aby soud přehledně a srozumitelně vyložil, z jakého bodového ohodnocení vyšel, jak vysoký násobek základní náhrady považuje za přiměřený a jaká je výsledná částka, kterou ukládá žalovanému zaplatit. Jestliže již bylo na uplatněný nárok zčásti plněno, musí tomu odpovídat jak výpočet přisuzované částky, tak zdůvodnění.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 25 Cdo 1038/2011, ze dne 20.9.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně M. K., zastoupené JUDr. Z.Š., advokátkou se sídlem v P., proti žalované České kanceláři pojistitelů, se sídlem v P., zastoupené JUDr. J.G., advokátem se sídlem v B., o náhradu škody, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 13 C 181/2006, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. září 2010, č. j. 13 Co 149/2010-326, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Obvodní soud pro Prahu 5 rozsudkem ze dne 21. 10. 2009, č. j. 13 C 181/2006-292, uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 6.382.800,- Kč, žalobu na zaplacení 5.464.800,- Kč zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky a vůči státu. Shledal zčásti důvodným nárok žalobkyně na plnění z garančního fondu za škodu na zdraví, která jí vznikla při dopravní nehodě zaviněné občanem Slovenské republiky. Výši náhrady za ztížení společenského uplatnění soud stanovil na základě lékařských posudků podle vyhlášky č. [440/2001](#) Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění (dále též jen „vyhláška“); základní bodové ohodnocení v rozsahu 9.300 bodů zvýšil osminásobně podle § 7 odst. 3 vyhlášky na částku 8.928.000,- Kč. Za spravedlivé a přiměřené odškodnění pak považoval částku 8.035.200,- Kč, od níž odečetl 892.800,- Kč z důvodu desetiprocentního spoluzavinění žalobkyně na vzniku škody a již poskytnuté plnění ve výši 1.652.400,- Kč.

K odvolání obou účastnic Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 9. 2010, č. j. 13 Co 149/2010-326, ve znění usnesení z téhož dne, č. j. 13 Co 149/2010-329, rozsudek soudu prvního stupně v zamítavém výroku změnil tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni 2.257.200,- Kč, ve vyhovujícím výroku ohledně částky 5.270.400,- Kč rozsudek potvrdil a ohledně částky 1.112.400,- Kč odvolací řízení zastavil pro zpětvzetí odvolání; rozhodl rovněž o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Za základ nároku vzal 8.000 bodů (960.000,- Kč), od nějž odečetl desetiprocentní spoluzavinění a podle § 7 odst. 3 vyhlášky vyložil, že žalobkyni náleží vedle již vyplacené částky další desetinásobek základního bodového ohodnocení ve výši 8.640.000,- Kč. Protože žalobkyni bylo již soudem prvního stupně přiznáno plnění ve výši 6.382.800,- Kč, výsledná

částka tak sestává z částek 5.270.400,- Kč, 1.112.400,- Kč a 2.257.200,- Kč.

Proti měnicímu výroku rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná dovolání, v němž namítá vady řízení před odvolacím soudem podle § 241a odst. 2 písm. a) o.s.ř. a nesprávné právní posouzení věci podle § 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř. Vytýká odvolacímu soudu nepřezkoumatelnost důvodů, na jejichž základě přiznal žalobkyni vyšší částku náhrady, ačkoliv vyšel z nižšího bodového ohodnocení než soud prvního stupně. V tomto směru se soud navíc dopustil chybného výpočtu výše náhrady, neboť od částky, která podle něj žalobkyni náleží, neodečetl již mimosoudně poskytnuté plnění ve výši 1.652.400,- Kč, takže vlastně v rozporu s odůvodněním přiznal žalobkyni částku 10.292.400,- Kč. Dovolatelka proto navrhla, aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu v měnicím výroku ohledně částky 2.257.200,- Kč zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k dovolání poukazuje na závažnost trvalých následků, které utrpěla při dopravní nehodě, a dovozuje, že odvolací soud své rozhodnutí odůvodnil dostatečně a srozumitelně. Nesouhlasí s námitkou, že došlo k chybnému výpočtu výše odškodnění, neboť žalobkyni se skutečně rozhodnutím odvolacího soudu dostalo částky 10.292.400,- Kč, což je ovšem částka přiměřená okolnostem případu, která nevybočuje z rámce ustálené judikatury. Navrhla proto, aby dovolání bylo zamítnuto.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, účastníkem řízení zastoupeným advokátem (§ 241 odst. 1 o.s.ř.), dospěl k závěru, že dovolání žalované, které je podle § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř. přípustné, není důvodné.

V posuzovaném případě účastníci od počátku nezpochybňovali základ nároku žalobkyně na plnění z garančního fondu, jehož výše musí odpovídat náhradě škody na zdraví spočívající ve ztížení společenského uplatnění, a spor byl veden o výši plnění.

Při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění (§ 444 odst. 1 obč. zák.). Ministerstvo zdravotnictví stanoví v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí vyhláškou výši, do které lze poskytnout náhradu za bolest a za ztížení společenského uplatnění, a určování výše náhrady v jednotlivých případech (§ 444 odst. 2 obč. zák.). Podle § 7 odst. 1 vyhlášky se výše odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění stanoví na základě bodového ohodnocení stanoveného v lékařském posudku. Podle § 7 odst. 3 vyhlášky může soud ve zvlášť výjimečných případech hodných mimořádného zřetele výši odškodnění stanovenou podle této vyhlášky přiměřeně zvýšit.

Podle § 157 odst. 2 o.s.ř. není-li dále stanoveno jinak, soud v odůvodnění rozsudku uvede, čeho se žalobce (navrhovatel) domáhal a z jakých důvodů a jak se ve věci vyjádřil žalovaný (jiný účastník řízení), stručně a jasně vyloží, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce; není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy. Soud dbá o to, aby odůvodnění rozsudku bylo přesvědčivé. Odůvodnění uvedené v písemném vyhotovení rozsudku musí být v souladu s vyhlášeným odůvodněním.

Procesní úprava způsobu odůvodnění samozřejmě dopadá i na spory o náhradu škody na zdraví. Zejména tehdy, je-li aplikována norma s relativně neurčitou hypotézou, za niž se považuje i ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky, jsou kladeny zvýšené nároky na odůvodnění rozhodnutí, z něž musí být patrné, jak soud dospěl k závěru, který vyslovil ve výrokové části, jakými úvahami byl při tom veden, zejména jaká kritéria hodnotil a zda a nakolik je promítl do svého rozhodnutí. Právě ve složitějších případech komplikovaných zdravotních újem s trvalými následky je zapotřebí, aby soud přehledně a srozumitelně vyložil, z jakého bodového ohodnocení vyšel, jak vysoký násobek základní

náhrady považuje za přiměřený a jaká je výsledná částka, kterou ukládá žalovanému zaplatit. Jestliže již bylo na uplatněný nárok zčásti plněno, musí tomu odpovídat jak výpočet přisuzované částky, tak zdůvodnění.

Odvolací soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí přehledně vyložil, že vychází z odlišné bodové hodnoty než soud prvního stupně (8.300 bodů), zdůvodnil, proč za přiměřené zvýšení náhrady považuje desetinásobek snížený o desetiprocentní spoluzavinění, a prezentoval výslednou částku 8.640.000,- Kč jako náhradu, která žalobkyni náleží vedle již poskytnutého plnění. Při zdůvodnění, o jakou částku změni přezkoumávaný zamítavý výrok, logicky vyšel z toho, že v důsledku potvrzení vyhovujícího výroku (5.270.400,- Kč) a částečného zpětvzetí odvolání (1.112.400,- Kč) již bylo žalobkyni přiznáno 6.382.300,- Kč a uložil žalované zaplatit rozdíl ve výši 2.257.200,- Kč. Nelze mu vytýkat, že opomenul při uložení povinnosti k doplatku odečíst plnění, které již žalovaná ve výši 1.652.400,- Kč žalobkyni mimosoudně poskytla, neboť výslovně uvedl, že desetinásobek ve výši 8.640.000,- Kč žalobkyni náleží nad rámec této již uhrazené částky. Jinými slovy, považoval částku odpovídající desetinásobku za součást celkové náhrady za ztížení společenského uplatnění, na kterou má žalobkyně nárok. Nelze proto přisvědčit dovolací námitce, že je výpočet nesprávný a že odůvodnění trpí nepřezkoumatelností.

Je tedy zřejmé, že uplatněný dovolací důvod, jehož obsahovým vymezením je dovolací soud vázán, není naplněn. Nejvyšší soud České republiky proto dovolání žalované podle § 243b odst. 2 části věty před středníkem o.s.ř. zamítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělků \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)